

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci odsúdeného **A. H.** o návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 6T 1/2005, **pre trestný čin ublíženia na zdraví, spolupáchatelstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista** podľa § 9 ods. 2, § 222 ods. 1, ods. 3, § 41 ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Tr. zák.) a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 14. marca 2012 v Bratislave sťažnosť odsúdeného A. H., ktorú podal proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 16. januára 2012, sp. zn. 7Ntok 2/2011, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. H. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 16. januára 2012, sp. zn. 7Ntok 2/2011, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. H. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 6T 1/2005, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený A. H., ktorú podrobne písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. P. P.. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že konštatovanie krajského súdu, že v návrhu na povolenie

obnovy konania neuviedol nové dôkazy, ani iné nové skutočnosti, ktoré by mohli v konečnom dôsledku odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste, považuje za predčasné. Bolo povinnosťou súdu podrobne odsúdeného vypočuť na okolnosti, pre ktoré žiada výsluch svedkov Ing. B., M. L. a S. L. a až potom vyhodnotiť, či tieto výpovede by mali výpovednú hodnotu, ktorá by mohla privodiť priaznivejšie rozhodnutie o vine a treste.

Navrhol, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. H. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

K obdobnému návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci už zaujal stanovisko Krajský súd v Košiciach v uznesení zo 7. decembra 2009, sp. zn. 5 Ntok 1/2009, a tiež Najvyšší súd Slovenskej republiky ako sťažnostný súd v uznesení z 31. marca 2010, sp. zn. 3 Tost 2/2010.

Prvostupňový súd sa aj v tomto konaní o návrhu na povolenie obnovy konania dôsledne vysporiadal so skutočnosťami, ktoré by mali podľa mienky odsúdeného zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania a svoje rozhodnutie aj veľmi podrobne, v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku, odôvodnil. Svedkovia ktorých výsluchu sa odsúdený dožadoval, už boli v pôvodnom konaní vypočutí, alebo sa o trestnej činnosti odsúdeného mali dozvedieť len sprostredkovane. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by súdu v pôvodnom konaní boli neznáme a ktoré by boli spôsobilé, v kontexte aj ostatných vykonaných dôkazov, odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného H..

Pre úplnosť je potrebné zdôrazniť, že účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. V konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

Konštatovanie krajského súdu, že nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku je zákonné a správne, a preto je zákonný i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného A. H. na povolenie obnovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval sťažnosť odsúdeného za nedôvodnú a ako takú ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. marca 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová